

vil, der ikke har en militær uddannelse, er for stor.

Det er jo derfor, vi har soldater dernede, for at skabe den sikkerhed. Det er derfor, vi målrettet sammen med danske politifolk og soldater genopbygger det irakiske politi, så de selv kan overtage ansvaret. Det er derfor, NATO har vedtaget på sit topmøde, alle NATO-lande i fællesskab, at nu skal man give øget assistance til at træne de nye sikkerhedsstyrker, op, så de kan overtage ansvaret, så vi og andre lande kan trække os ud, så irakerne bliver herrer i eget hus. Og jo før og jo hurtigere, det sker, jo flere civile – nødhjælpsorganisationer og andre – der kan komme derned, jo bedre. Men tingene hænger sammen; vi kan ikke sende 100.000 derned, for der er ikke 100.000, der vil derned. Man vil ikke derned, hvis man ikke er beskyttet, og det kan jeg sådan set godt forstå.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller igen, for jeg fik ikke svar på mit første spørgsmål om, hvorvidt hr. Helge Adam Møller ikke er enig i, at der er en meget ensidig satsning på en militær løsning i Irakkonflikten, det at vinde freden i Irak. Kofi Annan har jo den 31. oktober skrevet et brev til bl.a. præsident Bush og udtrykt bekymring over den måde, som volden eskaleres på, og det, der foregår i Falluja i øjeblikket. Er det en bekymring, som hr. Helge Adam Møller deler, og hvad vil han i givet fald gøre ved det?

Så stillede jeg også et spørgsmål tidligere til hr. Ulrik Kragh, der gik på, at Røde Kors og Røde Halvmåne trods gentagne henvendelser ikke får noget svar fra amerikanerne på, om de kan komme ind og hjælpe de 50.000-100.000 civile irakere, der er indespærret i Falluja i øjeblikket. Er det noget, som hr. Helge Adam Møller ligesom jeg mener at den danske regering bør tage op?

Og endelig til sidst: Det må vel være i alles interesse at få lavet en strategi, ikke kun en plan, men en strategi for, hvordan vi får hjulpet den irakiske befolkning, hvordan Danmark kan præge koalitionen, hvordan FN kan komme mere centralt ind, en strategi, som ikke bare er at følge Bush i ét og alt, men også at tage nogle selvstændige initiativer, og jeg har nævnt flere her. Er det noget, som hr. Helge Adam Møller gerne vil medvirke til, eller vil hr. Helge Adam Møller

bare insistere på, at man følger amerikanerne i ét og alt?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Indimellem spekulerer man på – det er sagt lidt provokerende – om udenrigsordføreren for Socialdemokratiet også har læst beslutningsforslaget. For på side 3 står der:

»På donormødet i Tokyo den 13.-14. oktober« – det er altså i år, vi snakker om, det er for en måned siden – »fremlagde den midlertidige irakiske regering en national strategi for genopbygning ...«.

I den strategi er der jo stort set alle de elementer. Og det er jo netop den irakiske regering, vi har givet magten. Vi var jo mange, der lagde vægt på, at det er dem, der bestemmer, om man skal angribe den ene eller den anden by; det er dem, der bestemmer, om de danske soldater skal være der eller ikke skal være der. Det er altså ikke den danske statsminister eller det danske Folketing – jo, vi bestemmer det, men hvis de beder om det, så trækker vi os ud.

Og selvfølgelig bekymrer jeg mig da over den vold, der sker dernede. Jeg synes, det er grusomt, at man skærer halsen over på fuldstændig uskyldige mennesker; jeg synes, det er grusomt, at man kører biler ind i mennesker, at hver gang der er unge mænd og kvinder, som ønsker at melde sig til de irakiske politistyrker for at bygge deres eget land op, så er der nogle af Saddam Husseins folk fra sikkerhedsstyrkerne, som kører ind i de køer og dræber 20 eller 30; jeg synes, det er grusomt, at man tager 48 unge rekrutter på vej hjem fra orlov, og så henretter man dem en efter en med koldt blod. Jo, det er grusomt. Det er også derfor, vi er der.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Hr. Helge Adam Møller sagde i sit indlæg, at de danske styrker ikke er besættelsesstyrker. Og det undrer mig, for i samme indlæg refererer hr. Helge Adam Møller jo også til FN's resolution 1546, der i sin indledning siger, at man – og jeg oversætter fra engelsk, og jeg mener, at jeg oversætter korrekt – ser frem til en afslutning på besættelsen, altså occupation, og det må da være besættelse, og det er Danmark en del af. Jeg går ud fra, at hr. Helge Adam Møller kan bekræfte, at der er tale om besættelse.